

YASIN SÛRESİ

Selamun aleykum ve rahmetullah.

Euzubillahimineşşeytanirracim bismillahirrahmanirrahim. Allahümme salli ala seyyidina Muhammed. Rabbişrahli sadri ve yessirli emri vahdül ukdeten min lisani yefgahu kavli. Hasbunallah ve ni'mel vekil. Yasin suresindeyiz. Yasin suresini çok tekrar ede ede gitmek istiyorum. Bitirdiğimiz zaman da en baştan tekrar edeceğim ki ayetleri okuduğumuz zaman gerçekten zihnimizde kalsın diye. Her hafta tekrar ede ede gideceğim. Açıklama yapmak istedim.

Yasin Suresi Mekke döneminde nazil oluyor. Sıkıntılı bir dönemdi. Hep tekrar ediyoruz sıkıntılı bir dönem diye. Ama şöyle yinelemek istiyorum. Peygamber Efendimiz'in aleyhisselatu vesselam taraftarlarının çok çok az olduğu ve kendisini çok yalnız hissettiği bir dönem. Bir yolda yürüyor ve herkes ona akılsız olduğunu, deli olduğunu ve yanlış yolda gittiğini sürekli olarak söylüyor. Siz bir yolda yürürken bütün mahalle size yanlış yolda gidiyorsun diye bağırmaya başlasa acaba dersiniz, gerçekten yanlış tarafa mı gidiyorum, diye düşünemeye başlamanız muhtemel. Ve bunu çok uzun bir süre çok büyük bir baskıyla yapıyorlar **“Muhammed (s.a.v.) sen peygamber değilsin, yanlış yöne gidiyorsun, yanlış yöne gidiyorsun.”** diyorlar. Peygamberimiz hâliyle psikolojik olarak çok bun alıyor, yalnız hissediyor, kötü hissediyor ki bizler bu yalnızlığı; dini yaşama hassasiyetimiz ölçüsünde akrabalarımızın içinde, komşularımızın içinde, ailemizin içinde yaşıyoruz.

Sen bir şey yapıyorsun Allah için ve senin etrafındaki en yakınların hep birlikte sana diyorlar ki “Sen delirmiş olmalısın şuan gittiğin yön yanlış. Yanlış bir tarafa gidiyorsun. Bu iş bugün böyle olmaz!” diye hep birlikte bağırmaya başlıyorlar. Sen de o an acaba ben gerçekten yanlış yöne mi gidiyorum, diye düşünüyorsun. Böyle bir yalnızlık yaşıyor ve biraz da buna binaen de inmiş bir sure. Eğer hayatınızın böyle bir dönemdeyseniz ya da belki ilerleyen senelerde daha derin böyle bir hisse kapılacaksınız. Yasin suresi bu bağlamda pansuman görevi görecek bir sure. **Hani bir otobüste, tatilde, evliliğin içinde, çocuk yetişirken, insanın ‘ya ben gerçekten yapayalnızım’ hissiyle boğulduğu an hayatına inmesi gereken bir sure. Böyle anlarımızı aydınlatacak olan bir sure. O yüzden bizim için kıymeti çok büyük. Tampon bölge olabilecek bir kuvvete sahip bizim için.**

Bunu söyledikten sonra *Ya ve Sin* harflerinden bahsedelim. Peygamber Efendimiz aleyhisselatu vesselam okuma yazma bilmiyordu. Mesela ben konuşurken başka türlü konuşurum fakat bir metni okuyorsam veya başka birinin sözlerini size aktarıyorsam bunu hemen hissedersiniz. Bu senin sözlerin değil başka birinin sözlerini söylüyorsun, diye. Allah hem bunu vurgulamak istiyor hem de diyor ki "Bakın aranızda cahil olan okuma yazma bilmeyen birisine ben harfler, kelimeler, cümleler söylüyorum." Şöyle bir örneklendirme yapalım: Mesela siz beni tanıyorsunuz. Neyi bilip bilmediğimi de biliyorsunuz. Sonra ben bir gün geliyorum size ve Rusça bir şeyler söylemeye başlıyorum. Rus edebiyatından havalı havalı ya da Fransızca bir şeyler söylüyorum. Bugün hiçbir şey bilmiyordum ya bir saat sonra gelip takır takır konuşuyorum yeni kelimelerle ilgili. Bu şaşırtıcı olurdu değil mi? Beynime bir çip yüklenmiş gibi.

Hz. Muhammed aleyhisselatu vesselamın da sanki beynine bir çip yüklenmiş gibi konuştuğunu düşünün. Böyle büyüleyici bir şey gerçekleşiyor. Yani Kur'an'dan konuşmaya başladığı an bir şey oluyor ona. Böyle tuhaf bir hal. O yüzden de diyorlar ki o büyücüdür. Çünkü ben dün Çince konuşamıyordum ve bugün takır takır Çin Edebiyatından harika bir şeyler söylüyordum bana bir şey yapılmış olmalı. O şekilde düşünüyorlar. Dolayısıyla Allah onların bu hayretiyle onları eller yukarı şeklinde yakalamış oluyor. Kendi kendilerine itiraf etmiş oluyorlar ki hakikaten Hz. Muhammed aleyhisselatu vesselama müdahale eden bir şey var. Hep bu harflerden falan bahsediyoruz ama üzerinde çok tefekkür etmiyoruz.

Müşrikler sürekli diyorlardı sen peygamber değilsin, sen peygamber olamazsın daha soylu birisi olması gerekiyordu, deyip kabul etmiyorlardı. Fakat bu kabul etmeyişin ardından bir taraftan da diyorlar ki "Bu sözler senin de olamaz. Sen herhalde bir büyücüsün." **Yani şunu kabul etmiş oluyorlar: Buna dışarıdan bir müdahale var. Allah da diyor ki kendi kendilerine itiraf ettiler.** Yani aslında farkındalar. İlerleyen ayetlerde görüyoruz onlar anladılar, diyor. Çünkü bu bir insanın kendi kendine yapabileceği bir şey değil ve aslında bunu fark ettiler. O'nun peygamber olduğunu, mucizevi bir şey olduğunu, Allah'ın müdahale ettiğini kabul etmek zorunda kalıyorlar. Artık yalan söylüyorlar; inanmıyoruz, diye. İnanmıyoruz demeleri yalan söylemeleri oluyor o noktada.

Sonra ne diyoruz **hikmet dolu Kur'an hakkı için**, neydi hikmet? Üç tane aşama vardı. **Hakim** kelimesinin üç anlamı vardır. **Hikmet dolu, hüküm veren ve ihkam.** Yani muhkemden daha üstün derecede ihkam olan. İlimden kastımız nedir? Tekrar ayeti okuyorum. "**Ya Sin Vel kuranil hakim**". Ya Sin kelimesini okuduğumuzda aklımızda neyin kalması gerekiyormuş? Allah peygamberine bilmediği kelimeler, harfler söyleterek aslında Kur'an'ın kendisinden bir kelam olduğunu ispat ediyor müşriklere.

Ya ve Sin Arapçada iki harf ancak Rasullullah'ın okuma yazma bilmiyorken harfleri söylemeye başlaması, O'na öğretilmişinin delili. Hiçbir harf bilgisi olmayan çocuk bir sabah kalksa alfabeyi saysa durup dururken, bu elbette şaşırtıcı olur. Bilin ki Hz. Muhammed kendiliğinden konuşmuyor, o bir gecede okumayı sökmüş değil, O'na söyleten Allah, öğreten Allah, size ulaştırmasını emreden Allah. O'nun buyrukları değil bunlar, Allah'ın emirleri. O'nun iletmekten başka seçeneği yok. *Ya Sin*, bütün bunları hatırlatmaya yetiyor. İçinde başka hikmetleri neden bu iki harfin seçildiğini alemlerin Rabbi olan Allah bilir, burada noktalayalım.

Vel Kurani'l Hakim dediğinde Allahu Teala hakim kelimesiyle Kuran' a yemin ederek devam ediyor sureye. Yemini, ancak çok önemli bir hakikat ilan edeceği zaman kullanır. Buradaki yeminden sonra, Kuran'ın çok yükseklerden, yücelerden, göklerden, semalardan indiğini şimdi ispat edecek Müşriklere. Ve O'nun çok saygı değer bir kitap olduğunu bize kanıtlayacak 'Hakim' kelimesiyle. Hakim'in üç anlamı vardır.

- ilim dolu
- hükmeden
- ihkam

İhkam oluşu harika derecede bir biriyle örüntülü bağlantıları olması demektir. İlk anlama dönersek, **İlimden kastımız Kuran'da bütün insanları ilgilendirecek bilgiler mevcuttur.** Örneğin kimisi coğrafyadan etkilenir, kimisi daha entelektüeldir. Kimisi bir hayvanın yapısıyla ilgilenir. Kimisi çiçeklerle ilgilenir, kimisi ise matematik. Herkesin ilgi alanı farklıdır. Elbette herkesin imtihanı da farklıdır. Hayatındaki sıkıntılar da farklıdır. Bana dert gelen sana çerezdir. Ya da ona çerez gelen öbürüne çok ağır bir derttir. Fakat Kur'an'ı hangi insan okursa okusun bir yerinde muhakkak der ki: "Ya burada benden bahsediyor. Benim sıkıntıyla ilgili bir şey var burada." Hatta şöyle artırabiliriz:

Kur'an'ın bazı surelerini okuduğumda bana şöyle geliyor, bunun benimle bir alakası yok ama on gün sonra, iki sene sonra belki beş yıl sonra Allah benim başıma bir hadise verir. Benim başımdaki insanlar, hadiseler değişebilir ve ben benimle alakası olmadığını düşündüğüm o sureyi okuduğumda derim ki ya bu sure şimdi beni anlatıyor. Mesela evlilikle ilgili ayetler şuan benimle ilgili değildir. Fakat ben evlilik dönemindeyken o ayetlerin hepsi benimle ilgilidir. Ya da boşanmayla ilgili ayetler eğer böyle bir işim yoksa benimle ilgili değildir. O kadar da ilgimi çekmez. Ama ben boşanacaksam boşanmayla ilgili bütün ayetler artık benimle çok ilgilidir. Ya da faizle ilgili ayetler, ticaretle ilgili ayetler, anne babayla ilgili ayetler, sabretmekle ilgili ayetler, evlatla ilgili ayetler, meslekle ilgili ayetler gibi çoğaltabiliriz.

Benim derdim, sıkıntım, muradım neyse onunla ilgili ayetler benimle ilgilidir. İlgimi çeker. Algıda seçicilik dediğimiz durum.

İnsan ömründeki yelpazede, ömrü tamamlanana dek Kuran'daki bütün ayetlerle bir şekilde muhatap olur. Bu da çok mucizevi bir şeydir. Yani bütün ayetler senin hayatının bir döneminde seni muhakkak ilgilendirir. Senin üzerinden, arkadaşın üzerinden, komşun üzerinden sen o ayetin hak olduğuna, lazım olduğuna gerçekten iman edersin. İşte bu çok üstün bir ilimdir. Bunu başka hiçbir kitap yapamaz sana. Çünkü **başka hiçbir kitap seni beş sene sonra ilgilendirebilecek sıkıntının cevabını sunamaz. Başına bunun geleceğini bilmiyordur zaten.**

Peki, ben sorunlarımı nasıl çözümlerim Kuran'la birlikte? Öncelikle çok iyi bir Kur'an çalışması yapıyor olmam gerekir. **Yoksa daima Kuran'dan başka bir yerden cevap arıyor olacağım.** Ama ben Kuran'daki konulara hâkim olursam cevabımı nerede bulacağımı bilebilirim. Bu konuda benim tavsiyem Kuran'da konu taraması yapmak. Google'a yazdığımızda bile birçok güvenilir siteler var. Misal veriyorum ticaretle ilgili ayetler dediğiniz zaman karşınıza bir sürü ayet gelir. Kalp sıkıntısıyla ilgili ayetler, içinde kalp geçen ayetler yazın bir sürü ayet çıkar. Ve siz sadece onların ismini not alsanız, bir sene boyunca içinde kalp geçen ayetleri çalışmak istiyorum desanız dahi kalbinle ilgili bin bir sıkıntıya dair inanılmaz ilmin olur bir sene içinde. Ve sen kalbinin çok farklı sıkıntılarında hangi ayetle çözüm bulacağını bilirsin. Çünkü orada muhakkak bir eylem geçiyordur.

Ama biz ne yapıyoruz, çekiliş kitabı gibi, bir sıkıntım var Kuran'ı açıyorum bir ayet çekiyorum tamam kötü bir niyetle değil ama açıp rastgele çekiliş yaparak çözebileceğim bir şey değil Kur'an. Benim şimdi bir sıkıntım var diyelim açıyorum, rastgele çekiyorum 'aa çok etkileyici'. Allah böyle bir şey istemiyor. **Allah Kuran çalışmamızı istiyor. Kuran'ı çalışıyor olmamızı istiyor. Çünkü Kur'an yaşam kitabı.**

Hayatınızdaki şeyler olağan bir şekilde gidiyor mu? Hayır gitmiyor. Her gün yeni bir sabaha uyanıyorsun ve başına ne gelebileceğini bilmiyorsun. Her şey planladığın gibi gitmiyor. Planlamadığın bir şeyle karşılaşıyorsun. Senin hayatın normal standartta gidiyorsa bile yakınının başına bir şey gelebilir. Ailenin başına bir şey gelebilir. Birisi senden akıl danışabilir. Ben çok zor durumdayım ne yapabilirim, diye. Sen de yardım etmek istiyorsun ama cahilsen, kitabından bir habersen ne karşındakine yardım edebilirsin ne de kendine. Ayda yılda bir Kuran'dan çekiliş yapmaya çalışarak bu bilgiyi öğrenemezsin. Kuran çalışıyor olmamız gerekir. Bakın az evvel çok mantıklı bir öneride bulundum. Bir kelime belirleyin kalp olur, evlilik olur, aile olur, ticaret olur. Bununla ilgili ayetlere bakın. Bir sene bunu çalışın. Senin hayatındaki daha merkezi yerdeki sıkıntı neyse onu seçebilirsin. Diyelim ki evlatla ilgili sıkıntın var.

Çalış evlatla ilgili ayetlere, üç sene buna çalış. Zaten insan algısı seçici olduğu için neyle muhatapsa, nasıl bir sıkıntısı varsa onunla ilgili daha şevkle çalışacaktır.

Şahsen ticarete pek de çalışmak istemem çünkü böyle bir işim yok. Ticaret yapan insanın ise o ayetleri hava gibi su gibi ihtiyacı. Şu an başka şeylerle ilgili çalışmak isterim. Fakat yine de bilmem gerekir, çünkü o ayetler de yaşamda karşıma çıkabilir. Hiç çıkmasa bile sorumluluğum dahilinde. Bu konuda tembellik ettiğimiz zaman o ayetlerden bir haber olduğumuz zaman ne oluyor biliyor musunuz? İç sıkıntısı olarak geri dönüyor ve biz birbirimize şunu söylüyoruz: 'Ay içim sıkılıyor ama niye bilmiyorum.' Ben de bilmiyorum. Kimse de bilemez ve çözemezsin de zaten. Öyle bastırırsın geçer. Sonra o içinizdeki sıkıntılar neye dönüşür biliyor musunuz? İki gün sonra iyi olduğunuzu zannedersiniz, içinizde bir sıkıntı vardır onu çözümleyemezsiniz. Bir pikniğe gidersiniz, arkadaşlarınızla buluşursunuz. Sonra dersiniz ki kafam dağıldı, açıldım. Hayır, kafan falan dağılmadı. Sen açılmadın. O sıkıntı senden geçmedi. Nasıl oluyor bak bir hafta sonra, bir ay sonra sen bir yerde patlıyorsun hiç olmayacak bir şeyde. Bu sende yaygın bir kaygı haline geliyor ve sen huzursuz oluyorsun.

Ya da hiç takılmayacağın bir şeye takılıp, olmayacak şeyde ağladığında anlayabiliyorsun. Sen iyi değilsin çünkü senin içinde bir sıkıntı var. Sana Allah tarafından mesaj veriliyor içerde. Diyor ki 'Kulum sen iyi değilsin, içerde bir şeyleri düzeltmen gerekiyor. Kendine yönelmen, tamir etmen gerekiyor.' Sana alarm veriyorum, diyor. Sen onu bir piknikle, bir çay saatiyle bastırmaya çalışıyorsun. Kötü bir şey demiyorum ben ama çözmüyorsun. Psikologların en çok yaptığı şey; neden diye sormak; neden böyle hissediyorsun, tam olarak ne istiyorsun, seni şuan rahatsız eden şey ne? Bu soruları sorun kendinize. Bakın çok basit sorular ama insanlar buna cevap veremiyor. Beni şu an ne rahatsız ediyor? Çünkü bu basit soruların cevabı sizin hayatınızdaki temel taşlarla ilgili oluyor.

Siz kalkıp annenizi, babanızı ya da eşinizi değiştiremezsiniz. Beni rahatsız eden şey annemse ne yapabilirim? Anneyle ilgili ayetleri açıp çalışmam lazım. Oradaki bakış açımızı değiştirmemiz için tedavi yolculuğuna başlamak gerek. Hırıltılı öksürük olur ya nefes alamazsın çok zorlanırsın internette araştırırsın ne geçirir, diye; biri yazmış "Kardeşim başına böyle bir şey geldiyse yapacak hiçbir şey yok ne yaparsan yap 3-4 gün çekeceksin o acıyı." Evet, bak tedaviyi uygulamaya başladığım gibi hemen geçmeyecek. Mesela bal, zencefil vs. yersen 3 günde geçecek. Ama tedaviyi uygulamazsam bir haftada geçecek. Ne demek istiyorum ben? Senin içinin sıkıntısı ayet çalışmana rağmen ertesi sabah pat diye geçmeyecek, seni kuş gibi yapmayacak. O sıkıntı, ağrı, bulantı hâli devam edecek bir süre.

Fakat daha uzun sürecektir olan sıkıntı süreni kısaltacak, halledecek ve sen hafiflemiş olacaksın. Diğer türlü mevcut sıkıntıların üzerini örtüyorsun. Sonra olmadık yerde üzülüyorsun.

Kur'an, ilim dolu bir kitap diyoruz ya Kuran'ın ilmi senin hayatını inşa etmek için, sıkıntılarını geçirmek için ve muhataplarınla ilişkini düzenlemek için var.

Ama sen ilişkini kafana göre düzenlemeye çalışıyorsun. Bizim kafamız ilişkimizi düzenlemeye yetmiyor. Ne kafamız ne de kalbimiz yetmiyor. Çünkü kafamızı da kalbimizi de vahye göre şekillendirmemiz gerekiyordu ama biz onu keyfimize, nefsimize göre şekillendirdik. Bilinçaltımızda bir şeyler var. Ailemizin bize empoze ettiği şeyler var. Çevre baskısı var. İnsanlardan duyduklarımız, etkilendiklerimiz var. İzlediklerimiz var. Bize söylenen şeyler var. Bunların hepsiyle kafamız çorba oluyor ve kendimiz olarak düşünemiyoruz. Kuran bize aslında kendi benliğimizle düşünmeyi öğretecek olan kitap. Kendine varıp sağlıklı olarak düşünüp kendini tedavi edebilmeni sağlayacak olan kitap.

Eğer en başından beri bu vahiy üzere yetişiyor olsaydık zaten hasta ruhlarımız olmayacaktı Allah'ın izniyle. Ama şuan bizim bu kadar sağlam bir kalbimiz yok. Hemen etkileniyoruz, dağılıyoruz, inciniyoruz. İşte bu **korunma kalkanımı kuvvetlendirecek olan şey Kur'an. Biz sürekli Kur'an'dan başka şeylerden medet umuyoruz, kalbimizi rahatlatmak için. Ama kalbin bu şekilde rahatlamayacak.** Geçici şeyler yapıyorsun. Piknik olur, arkadaşlarla buluşma olur. Geçici bir rahatlama yaşıyorsun bu şekilde. Eve geri döndüğünde, yattığında yine rahatsız olacaksın. Yine hiç ummadığın bir yerde iştahın kesilecek. Yine canın sıkılacak. Yine bir anda böyle tepen atacak. Çünkü oradaki irin akıtılmadı ama akıtılması gerekiyordu. Akıtılıp temizlenip sonra iyileşmeye bırakılması gerekiyordu. İşte Kuran'ın ilminin bu kadar etkileyici olmasının, sürekli mucizevi bir kitap demesinin sebebi böyle bir şifa kaynağı olmasıyla da alakalıdır.

Peygamberimiz aleyhisselatu vesselam da çok ağır psikolojik baskı altındaydı. İnsan ruhunun kaldıramayacağı şeyler yaşıyordu. Diyordu ki göğsü kafamı kaldırdım ve Cebrail'in kanatları semayı kaplamıştı. Delirirsin, bayılırsın herhalde. Beni tuttu, kemiklerimin kırıldığını hissettim sanki o kadar kuvvetli sığı. Seni gaybten bir şey sıkıyor düşün. Birine var desen görmüyor. Delirirsin. Bu çok sağlam sınırlar isteyen bir şey gerçekten. İşte sağlam kalabilmesini Kur'an'la sağlayabiliyor. Kur'an'la ne kadar büyük bir özgüvene, şahsiyete sahip olduğuna bakar mısınız? Kur'an ona öyle bir şey kazandırıyor ki kimsenin görmediği bir meleğin varlığından hiç şüphe etmez hâle geliyor. Bir süre sonra kendinden emin bir insan oluyor.

Diyor ki sahabelere, az önce gelen Cebrail'di, size şunları haber verdi. Ama ilk başta öyle değil çok tedirgin, ürkek, ağlıyor, örtünmek istiyor, yuvarlanıyor, korkuyor, konuşmak

istemiyor, kaçıyor, zayıf hissediyor. Daha vahiy gelmemiş. Bakın onun zayıf olduğu, korktuğu, anlamadığı bir dönem var. Allah 'kalk' diyor. Korkuyor.

Düşündüğü, deli miyim, diye kendisine sorduğu bir dönem var. Sonra nasıl bu kadar güçlü hissediyor da bütün insanlığın karşısına çıkıp çok zelil bir durumdayken 3-5 tane insanken, "Biz Rumları da yeneceğiz" diye söyleyebiliyor? Ben çıksam elime mikrofonu alsam, İsrail'i yeneceğim, ABD'yi yeneceğim desem? İşte aynen bunu yapıyor.

O, o an kendinden çok emin artık. Bu kendinden eminliği hayatınızda düşünün. İş hayatınızda, aile hayatınızda birileri size gardını almışken, saldırırken, siz tam hayırlı bir şey yapmak isterken o ağzını açan insanlara karşı bu kadar özgüvenle durabildiğinizi düşünün. Düşünün, nasıl rahatlatır değil mi? Rahatlatmadığı zaman ne oluyor biliyor musunuz? Yaptığınız ameller ve farzlar sizi hasta etmeye başlıyor ruhsal olarak. Baskı altında hissediyorsunuz. **Bir farzı uyguluyorsun ama aslında onu uygulaman gerektiğinden çok da kalben müsterih değilsin. Bu da zamanla oturuyor; mesela ilk seferde güçlü duramayabiliyorsun ama üçte dördte daha güçlü durabiliyorsun. Sebat edersen.** O yüzden Kuran'ın ilmi noktasında üzerinde çok tekrarlar durdum, duruyorum. Neden? Yine söylüyorum. Birçok insanla konuşuyorum. İnternet üzerinden de, kendimden büyük insanlarla da. Birçok insanın problemi var bin bir şekilde. Ağzıma alamayacağım şeyler, çok kötü, gerçekten akla hayale gelmeyecek şeyler var. Ahlsızlık olarak, fitrat bozukluğu olarak birçok kötülük var. Allah evlatlarımızı korusun her şeyden.

İnsan çok çaresiz kaldığında bir mucize istiyor. Bana bir şey ver ve benim durumumu çözsün. Allah diyor ki "*Vel Kur'an'il Hakim*". **Ben diyorum ki mucize istiyorum. Allah da diyor ki kitabı aç.** Çok kuru geliyor değil mi? Oysa şu otu topla şöyle tılsımlı mılsımlı bir şeyler yap, üfür odalara, dese, coşacağız!

Allah'ın aşamalılık ilkesi vardır. Tohumu ağaç yapmaz hemen. Tohum önce tohum olmak zorundadır. Tohum önce büyür sonra ağaca dönüşür. Her şey aşamasını ve döngüsünü tamamlamak zorundadır. Bir çocuk 6 aylık doğarsa ya ölür ya da kuvöze alınır. O yüzden Allah acele etmez. Her şeyin vakti ve kararlaştırılan bir takdiri vardır. Ayette de geçiyor esteezubillah "*Allah'ın sünnetinde bir değişme bulamazsın.*" Ayetle sabit. Diyor ki "*Benim sistemim harikadır. Ben asla sitemimi değiştirmem. Benim sistemim aşamalar üzerine kuruludur.*" Subhanallah. Bak şimdi benim sistemim aşamalar ve sebepler üzerine kuruludur.

Bir yere bereket göndereceği zaman ne diyor: "Yağmur yüklü bulutları gönderen O'dur" bereket olsun diye. Niye yağmur yüklü bulutlar? Bulutlar olmadan hiç su inemez mi Allah istese? İnebilir. İndirmem diyor ama. **Buhar olacak, bulut olacak, toplanacak**

ve yağmur olarak inecek. Yani kendi nizamı ve sistemi içinde mantıklı bir şekilde önünüze gelecek. Mantıksız hiçbir şey önünüze sunmuyorum, diyor.

Yine çok etkileyici. Allah bütün adımların gerçekleşmesini istiyor. Biz bütün adımların gerçekleşmesini istemiyoruz. **İstediğimiz şeyin hemen verilmesini istiyoruz.** Allah ısrarla diyor ki bütün adımları yerine getirmen gerekiyor. Ondan sonra verip vermeyeceğim yine bana kalmış. Hz. İbrahim aleyhisselam için ateşi hazırlarken odunları tek tek koydular.

Ateşi yakmak için her şeyi yerine getireceksin ve ben belki de çakmayacağım. Fakat **ateşin yanmasını istiyorsan her şeyi yerine getirmiş olman gerekiyor.**

Asla kendi kendine yanmayacak. Tüm bunları kalben sindirip kabul etmek gerekiyor. Bütün bunlara iman edersem, Kuran'ın ilmi benim kalbimi etkileyebilir.

Sonraki ayetlerde insan için 3 engelden söz ediliyor.

- Önünde
- Ardında
- Yukarısında

İnsanın önce önündekileri görmesi gerekiyor. Önündekini görmeyen vahye hiç ulaşamaz.

Önümdekiler nedir benim? Mahlûkat. **Mahlûkat bana aşamalılığı, her şeyin seviye seviye olduğunu ve Allah bana her ne verecekse mantıksal bir çerçevede onu gösterir.** Mesela ben 5000 TL istiyorum. Borcumu kapatacağım. Allah benim kapıma 5000 TL bırakmaz. Bırakabilir elbet ama bırakmaz. Bunu mantıksal bir şekilde mucizeye dönüştürür. Mesela beni arar der ki arkadaşım 'Ya benim bir arkadaş 5000 TL zekâtını vermek istiyormuş. Birisini soruyor, sana getirebilir miyim?' Bunu yine bir sebebe bağlayarak getirir. Anlatabiliyor muyum? Ben gidip çöpün kenarında bulmam. Ha bulabilirim de ama zayıf ihtimaldir. Çünkü benim imtihanım üzerinden başka birinin imtihanını da görüyordur Allah. Onun da bir şeyi ödemesini sağlamasını istiyordur. Sadece benimle ilgili değildir mesele. **Benim almamı sağlayacakken onun da vermesini sağlamak istiyordur.**

Biz çok basit düşünüyoruz. Ama Allah benim isteğimi karşılama esnasında on kişiyi birden daha imtihan alanından geçiriyor. Onun kalbinden vermeyi çıkarıyor. Arkadaşını aracı olarak tutuyor. Belki üçüncü bir kişi var. Onun dedikodu yapıp yapmayacağını deniyor. Parayı veren kişinin kibirlenip kibirlenmeyeceğini test etmek istiyor. Para bana ulaştığında benim şükredip etmeyeceğimi test etmek istiyor. O kadar çok şeyi kuruyor

ki oraya. Allah bir insan üzerinden bir sürü imtihan şekillendirdiği için çok fazla aşama, sebep ve mantıklı çerçeve vardır.

Bir de bazen bunların hepsinin üzerinde *“Kün fe yekün”* dediği şeyler vardır. Ol derim ve olur. Bitti. Fakat bu ol demelerinin de sebebinin şu olduğunu biliyoruz; yaptığımız her eylem, kaşımızı her kaldırmamız, elimizi uzattığımız ya da uzatmadığımız her şey geleceğimizi etkiler. Yaptığın her hayır ya da her kötülük mutlaka geleceğini etkiler. Tövbesini ettiysen o ayrı mesele. Şunun altını çizmek istiyorum. Geçmişte yaptığınız günahları hatırlayınca içiniz yanıyor ve bunlara tövbe ettiyseniz bunlar kapanmıştır. Bugününüzü etkilemenize izin vermez. Bunlar bitti. **Allah’ın unuttuğu şeyi sen kendine hatırlatma. Meleklerine bile unutturdu. Bugününü geriye düşürmesine izin verme. Bugün yeni bir gün ve sen yeni bir insansın. Onlar bitti. Onları tekrar etmiyorsan geriye dönme. Yoksa şeytan senin bugününden çalar.** Ben tövbesi edilmiş kötülüklerden bahsediyorum. Zina da ettiysen tövbesini ettiysen bitmiştir. Adam da öldürdüysen tövbesini ettiysen bitmiştir. **Bunu kimseye söylemek zorunda değilsin. Günahlarınızı ortaya dökmeyin de anlatmayın da.**

Örtün, çünkü Allah örtüyor. Kurcalamayın, kapatın. Allah unuttu sen de unutacaksın. Sen tertemizsin, bitti. Önemli olan orda pişmanlık duymak ve o eski günahlardan hatalardan ateşten kaçır gibi kaçmandır.

Öyle bir ilim ki benim hayatımdaki bütün sıkıntıları çözecek mevcut bilgi bu Kur’an-ı Kerim’de. Hayatınızdaki en büyük sıkıntı neyse öncelikle bunu tespit edin. Bu bireysel olabilecek bir çalışma. Sonra esas kelimeyi bulun. Beni en çok rahatsız eden şey ne? Mesela kibir, kalbim, annem, eşim, işim, ticaret. O her neyse bulun kelimenizi, bununla ilgili ayetleri ve hadisleri. Sonra yavaş yavaş her gün bakın. 5 dakika, 10 dakika, bir sene, iki sene, üç sene... Neyse. Yani böyle çalışın inşaallah. Ben Allah’ın izniyle hayatınızın bereketleneceğine inanıyorum. Bak şimdi senin bir sıkıntın var. Onunla ilgili burada bir ilaç var. Her gün sıkıntın için ağlıyorsun. İlaçla ilgili hiçbir şey yapmıyorsun. Ve Allah ısrarla diyor ki *‘Vel Kur’anil Hâkim’*. **Gel, çözelim. İsrarla gitmiyorsun ve tekrar ağlıyorsun. Allah sen ağlıyorken çözmeyecek. Yani sadece ağlıyorsun diye çözmeyecek. Harekete geçmen gerek.** Buna imanımızı tazelememiz gerekiyor.

Burayı kapatıyorum inşaallah son cümlelerimle. **Gerçekten ‘Vel Kur’anil Hakim’ ve beklediğin mucize, aradığın anahtar, “ya artık çözülsün, yetti artık” dediğin mesele burada. Ve sen buraya yönelmedikçe asla çözülmeyecek.** Bunu da bu kadar net söylüyorum. Geçişirici şeylerle günü geçireceksin. Belki istediğin şeyi elde ettiğini zannedeceksin. Ama sağlıklı bir şey olmayacak. Yine oradan bir problem çıkacak. Çünkü çözmedin. Karşına çıkacak. Mutluymuşsun gibi zannetsen de karşına çıkacak. 5 sene sonra 10 sene sonra bu seni bırakmayacak. Çünkü çözmen lazımdı.

Allah bizi tedavi ettikten sonra cennetine kabul etmek istiyor. Cehennemin bir tasvirini okumuştum: **“Yoğun bakım ünitesi.”** Allah insanı dünyadayken hastalıklarından arındırmak ister. İnsanın kalbini kemal noktaya ulaştırmak için imtihanlara gark eder. İnsan, ilk yaratılıştta fitrat üzere en güzel hâl ile yaratılmıştır. Her bir insan en iyi işleri yapmaya muktedirdir. Yaratılan bütün insanlar için cennette köşkler inşâ edilmiştir. Dünyaya geldikten sonra kalbinde iyilik temeli bulunur. Yaşam yolculuğu içinde ise önüne iyi ve kötü yollar çıkar. Buradan sonra iş tercihlerine bakar. Kötü işleri tercih edenler kalplerine kötülük nişaneleri eklemeye başlar, iyi işleri tercih edenlerin ise iyi nişaneler.

Allah, hiç kimseyi kötülük için yaratmamıştır. Ancak insan elleriyle bile isteye kötüyü tercih etmek isterse buna mâni olmaz. Kim neyi seçiyorsa ona göre bir yaşam çizilir. En sonunda ise hesap var. Bu hesap sebebiyle Allahu Teala kötüyü sapan kullarını yeniden iyiliğe davet eder. Kalbindeki vicdanı celbeder. Ona uyarılar verir, hastalanan ruhu iyileştirmek için sebepler yaratır.

Fakat bazı insanlar ısrarla bu tedaviyi kabul etmez. Hastalıklı bir kalp ile ölür. Kâfirdir. Münafıktır. Günahkardır. İşte Allah’ın rahmeti o kadar büyüktür ki, cehennemi yaratır ve cehennem yoğun bakım ünitesidir. Orada tedavi eder. **Madem sen burada tedavi etmedin kendini, ısrarla hayırlı yola dönmedin; gel bakalım şimdi tedavi edelim.** Tedavi olacaksın. O yüzden ben size diyorum ki burada olun. O şey sizin helakınıza sebep olmasın. Çünkü insanın sıkıntısı insanı isyana sürükler. **Devamlı olan sıkıntı insanın ya imanını artırır ya da isyana sürükler. Ortası yok.** İsyân da sizi cehenneme sürükler. Orada yoğun bakıma alınırsınız. Allah korusun. O yüzden lütfen bu dediğimi ciddiye alın.

İkincisi hüküm eden demektir. Ve Allah hükümlerini söylemekten çekinmez. Bunu da Allah’tan başka hiç kimse yapamaz. Eğer Rasulullah’ın hükmü olmuş olsaydı çok kez geri yapardı. Çünkü herkes saldırıyordu. **Bir de yüzyıllar öncesinde inen bir kitap tüm bu konulardan bahsediyorken ticaretten, aileden, kalpten, psikolojiden, sosyolojiden... Her şeyden bahsediyorken hiçbir zaman değişmeyecek olması ve değişmemesine rağmen bütün zamanlardaki problemleri çözebilecek hükümlerle donanmış olması bir insanın yapabileceği bir şey değil.** Yine çok mucizevi olduğunu görüyoruz. Bakın artık bu ayeti her okuduğumuzda kalbimizin titremesi gerektiğini düşünüyorum. **“Vel Kurânîl Hakim.”** Ne büyük bir ayetmiş gerçekten.

Üçüncü olarak anlamını bir örnek ile anlatacak olursak; bir binanın tuğlaları dizilidir ama düzeltme ihtiyacı hissedersin. Boşluklar vardır, tamamlanmamıştır henüz. Ayçiçeğinin içini düşünelim hani çekirdekler dizilidir. Altın oran dediğimiz şey. Altın oran bir şeyin mükemmel derecede hesaplanmış olması demektir.

Mesela Güneş'in bulunduğu konum. Yarattılırken öyle bir konumla hesaplanmış. Organlarımızın biçimlenmesi gibi. Her şeyin bir altın oranı varmış. Dünyanın altın oranı hesaplandığında Kâbe'ye denk geliyormuş. Allah'ın yarattığı her şey o altın oranın en mükemmel kıvamında. Daha ötesi yok. Daha iyisi olamazdı. Narı düşünelim. Narın diziminde eksik nar yok fazla nar yok. Harika bir şekilde kabuklanmış. Allah'ın sistematik olarak dizdiği şeyler. Misal gezegenler, tüm bunları ne eksiltebilirsin ne ekleyebilirsin. Harika bir dizim, sistem vardır. Tamamlanmıştır. Hiç oynayamazsın. Mükemmeldir yani. İşte Allah diyor ki **her şeyin oranını bu kadar harika nokta atışıyla yapmışken senin hayatında yanlış bir şey koymuş olamam. Her şey olması gerektiği yerde. Sen doğru yerden bakamıyorsun. Bakabilmen için de kitabına ihtiyacın var.**

İşte ihkam dediğimiz kavram, hayatın altın oranda konumlandırılmış olmasıdır. Kuran ı Kerim'deki ayetler Allahu Teala'nın mucizesiyle ihkam bir şekilde dizilmiştir. Mesela Zümer Suresi 4. Ayetin Kasas suresi 10. Ayetle bir bağlantısı orada devam eder. Bir sure inmiştir ardından beş yıl sonra bir sure inmiştir. Ama o bir diğerinin de devamıdır. Bunu hiçbir beşer yapamaz. Ayetlerin her biri ilk indiği hâliyledir, düzeltme olmamıştır buna ihtiyaç da olmamıştır.

Allahu Teala vahyi indiriyor. Peygamber Efendimiz aleyhisselatu vesselamın ağzından vahiy dökülüyor. Bu kelime hiçbir zaman düzeltilmiyor. Olduğu gibi. Direkt birinci ağızdan. **En iyi yazarlar, şairler, bilim adamları bile ortaya koydukları bütün metinleri tekrar tekrar düzelterek en son halini sunmuşlardır. İlk hal daima çığdır. Hamdır.** Kimse direkt ortaya bir şey koymamıştır. Muhakkak oynamıştır üzerinde çünkü insanın düzeltmeye ihtiyacı vardır. **Diyelim ki yazı yazıyorum, bir saat sonra tekrar düzeltiyorum. Her bir saat sonra insanın başka şeyler geliyor aklına. Ama Allah'ın söylediği kelime yüz yıl sonra iki yüz yıl sonra bin yıl sonra aynı kelime. Bunu sadece Allah yapabilir.** Hiçbir sure ve ayet değişmiyor. Yani ihkam, altın oran dediğimiz şey dizim mükemmel, sıralama mükemmel. Zaten surelerle yakından çalıştığımız zaman surelerin üçlü, beşli, altılı bir biriyle de bağlantıları var. Fatihadan sonra Bakara ile başlayan Kur'an'ı Kerim Nas suresi ile bitiyor. Bakaranın Nas suresiyle bir ilişkisi var. Bu düzen, ihkam dediğimiz şey Allah'ın insanı hayran bırakan bir sanatı.

Hem tabiatta var. Hem insanda var. Hem de Kuran'da var. İnsan da küçük kainat dediğimizdir. Bunu da Allah'tan başka kimse yapamaz. **Vel Kuranil Hakim. Hem ilim, hem hüküm, hem ihkam. Üçü birden burada.** Başka bir şey arama. Allah diyor ki; işte bu üç şeyle sana ispat ediyorum ki Kuran gerçekten benim. Kuran gerçekten senin hayatına hâkim olacak otoritede bir kitap. **Sen hayatına nefsini hâkim kıldığın sürece mutsuz ve zelil olacaksın. Başka seçeneğin yok.**

İnsanlar seni pohpohlarsa da iyi para kazansan da girdiğin yerde saygınlık görsen de sadece nefesine göre yaşarsan benim katımda rezilsin. Ali hocanın çok güzel bir sözü vardı tekrar etmek istiyorum. **Allah katında ne kadar izzet sahibi olduğun merak eden kişi kaç ayet bildiğine baksın. Kaç ayet biliyorsak o kadar adamız. Kaç ayet biliyorsak o kadar izzet ve şeref sahibiyiz. Ne kadar bilmiyorsak Allah katında o kadar izzetten ve şereften yoksunuz demektir.** Bilmek de amel etmek anlamında elbette. Yoksa istediğin kadar bil. Sadece ihlasla, felak ve nasla namazı bitirmemek lazım. Namazı derinleştirmek lazım. Paralel gelişim inşaallah. İki kollu. İkisini birden kuvvetlendirmek lazım. Nefsim için de söylüyorum. İşte, *Vel Kuraniil Hakim* bu demekmiş. **Hüküm veriyor, çok sıkı örülmüş bir bağı var. Yanlışlık yok ve ilmi her insana ait bir parça taşır.** Artık kafamıza yerleşmiştir diye inanıyorum inşaallah.

Şimdi üçüncü ayete geçiyorum. Şüphesiz sen peygamberlerdensin. "İneke leminel mürselin." Resul ve Mürsel kelimelerine bakacağız. Mürsel, gönderilmiş olan demektir. Resul de haber getiren. Buradaki Mürsel kelimesiyle Allahu Teala, Peygamberimize bir şey söylüyor. Diyor ki **sen yalnız değilsin.** Mürsel demek Arapça bilen bir insanın anlayacağı şekilde senin kalabalık bir sülalen ve soyun var. Sen gönderilenlerden birisin. İlk kez gönderilmedin. Bu hadise defalarca yaşandı, diye bir teselli cümlesi içinde barındırıyor.

Yine Mürsel kelimesi müşriklere karşı o kendi kendine konuşmuyor ve siz onu istediğiniz kadar korkutun, dövün, sövün. Fark etmeyecek. Çünkü kendi kontrolünde hareket etmiyor. Onu gönderen birisi var ve benle muhatapsınızı veriyor müşriklere. Bir kelime ile neler veriyor gerçekten.

Arapların da belagatleri çok kuvvetli olduğu için Kur'an bu kadar kuvvetli belagatte. Her bir dönemin peygamberi o dönemin mucizesiyle geliyor. Hz. Musa sihirle –çünkü onun döneminde en gündem olan konu sihir ve büyücüler- Peygamber Efendimiz (S.A.V) kitapla –Peygamberimiz zamanında ise öne çıkan konu kelimeler ile sağlanan itibar, şiir-. Hem teselli cümlesi var. Hem de üzülmeye biz seninle birlikteyiz. **Evet, seni anlıyoruz. Ama şimdi devam ediyoruz. Üzülüyorsan da yolda üzüleceksin.** Tamam, evet ağladın ama şimdi kalkıyoruz uyardıma devam edeceksin. Yolda giderken ağlayabilirsin.

Şu çok güzel Allah'ın şefkati ve merhameti çok yüksek. Hiçbir zaman peygamberlere neden zorlanıyorsun, sen peygambersin, sana melek gönderdim, bir kalk silkelen, omuzların hep yerde demiyor. Allah'ın hep şefkatle teselli ettiğini görüyoruz. Seninleyiz. Üzülmeye. Şüphesiz yarın daha iyi olacaktır. Senin göğsünü genişletmedik mi, seni yetimken bulmadık mı?

Bak hiç şöyle demiyor: Yeter artık on yıldır anlatıyoruz yine üzülyyorsun demiyor. İnsan olarak düşün bizim kafamızda. Ama bak düşün melek gönderiyor. Miraca çıkarıyor, ne mucizeler gösteriyor. Ama yine de bir an kaldığı oluyor peygamberlerin. Hz. Yunus (a.s) gidiyor mesela. Hz. Yunus gittiğinde bunu Allah'ın kızdıracağını düşünememiş. Ben elimden geleni yaptım. Bunlar dönmüyorlar. Allah'ın ona kızacağını hiç düşünmemiş. Ben yaptım elimden geleni diyor. Bakın bu kendi kendine hüküm vermek. Tanıdık geliyor mu? Mesela sen bunu yapıyorsun hayatında ya ben; *orada bir laf dediysem bunun da bir sebebi var*. Allah gördü yani. Hani öyle bir tavır var Hz. Yunus'un. Yaptım elimden geleni, daha da kızmaz zaten benim Rabbim. Oysaki Allah diyor ki **ben sana git dememişim**. Ve tesbih edenlerden olmasaydı helak olacaktı. O da zaten direnmiyor hatasında.

Demek ki insan yeterinde çabaladığında da kendi kendisi karar veremezmiş. Hatta şöyle söyleyelim: bir insan bir müminden hiçbir zaman vazgeçemezmiş. Bunu buradan anlıyoruz. Evet, Allah çok şefkatli. Bunu niçin ekliyorum? Sen de hayatında amelleri ortaya koyarken, mücadele ederken, aynı imtihanla sürekli sınanırken yorulduğunda, sıkıldığında, ağladığında, bıktığında, bir köşede kaldığında bu **Allah'ı sinirlendirmiyor**. Diyor ki; **evet üzgünsün, üzülebilirsin**. Burada sana çok şefkatle yaklaşıyor. Bence bu çok tatlı bir şey.

Çünkü siz bir derdi bir insana on kere anlatırsanız artık yeter der, sıkılır. Oysa Allah senin için o şeyi basit bulmuyor. Mesela Allah ne dertler, kederler, helaklar görmüş ama her insanın yükü kendine göredir, diyor. Yani sen bir şeye sıkılıyorsan sıkılabilirsin kulum diyor. Bu seni üzüyorsa üzülebilirsin kulum diyor. **Seni küçümsemiyor, derdini küçümsemiyor. Bunalmanı küçümsemiyor ve seni güçsüz kuvvetsiz bulmuyor. Üzülebilirsin ama yolda üzül. Üzüntün seni amelden alıkoyuyorsa Allah işte burada sinirleniyor. Üzülebilirsin, bunalabilirsin ama seni harama sevk etmeyecek. Ettiği an orada işler değişiyor. Terk ettiğin an işler değişiyor. Korkabilirsin ama korkmana rağmen yapacaksın, Allah'ın desteği seninle. Bu yol yürünecek başka bir seçeneğin yok. Bunu kendinize söyleyin.**

4. "Ala sıratın müstakiyim." Dosdoğru yol üzerindesin. Bunun üzerinde çok çok durmayacağım. Peygamberimizi tanıyan tanımayan herkesin bir şekilde doğru yolda olduğuna aslında şahitlik ettiğini söylemiştik. İlahi bir hüküm olmasaydı bu kadar baskıya, zulme yürümezdi. Orada ona ilahi bir emir var, güç var. Yani peygamber sorumluluğu çok ağır bir şey. Birinin ortaya çıkıp da ben meydanlarda bağırınayım, dayak yiyeyim, başıma pislikler dökülsün diye seçmek; isteyeceği bir şey değildir insanın. **Seçilebileceğin bir şey ancak**. Seçildikten sonra sana öğretilecek bir şey. Zorluklarına rağmen yürüdüğün bu yol dosdoğru bir yol, unutma!

5. "Tenzilel azizir Rahim." Tenzil, dinle demek. Yukarıdan bir şey geliyor demek. Yani benden değil. Benim kendi kendime erişemeyeceğim bir şey bana indiriliyor. Kur'an benim için böyle bir kitap. Durup dururken vahyi elde edemezdim. Allah'ın ikram ettiği bir şey. Allah *tenzil* dediğinde **"Dinle çok önemli şeyler söyleyeceğim. Sana yukarıdan bir şeyler indiriyorum."** diyor. Vahyin yukardan indirildiğini gördüğünüzü hayal edin. Cebrail'in onu size bizzat söylediğini hayal edin. **Kur'an'ı okurken her seferinde sanki Cebrail aleyhisselam bize bizzat anlatıyormuş gibi hissetmemiz gerekiyor. Hayal edin, çok etkileyici olur. İşte Allah diyor ki *tenzila* sana her seferinde yukarıdan geliyor ama sen sanki tekerleme okuyorsun haşa. Hiç o his yok. Hiç o farkındalık yok. Ama sana Cebrail getirdi bunları. Burada çok kıymetli şeyler söylüyoruz.**

Sonra **"Azizir Rahim."** Aziz, otorite sahibi olan ve saygı uyandıran. Patronum benim üzerimde otorite sahibi olabilir. Çünkü paramı veriyordur. Ama o kadar ahlaksız bir adamdır ki ona hiç saygı duymuyordum. Bazen de bir insana çok saygı duyarım. Mahalledeki yaşlı bir amcaya mesela ama benim hayatımda hiçbir otoritesi yoktur. Fakat ahlaklı olduğu için saygı duyarım.

Allah diyor ki kendisine *'el-Aziz'* derken ben hem otoriteyim hem de bütün saygıyı hak edenim. O **yüzden *tenzila* dediğimde sana bir ayet okuduğumda hem el pençe durman gerekiyor, hemen itaate geçmen gerekiyor hem de söylediğim bütün emirlere derin bir saygı ve bağlılıkla yaklaşman gerekiyor. Çünkü ben hem en büyük ahlaka sahip olanım, ahlakı yaratanım. Hem de bütün otoriteyi hak edenim. Çünkü senin hayatını düzelterek kuralları ben koydum. Seni ben yarattım. Hani hem otorite hem saygınlık *El Aziz*. Ve Aziz olmak isteyen, saygı duymak isteyen, girdiği yerde herkesin hoş geldin demesini isteyen, girdiği yerde fark edilmek isteyen bunu Kur'an'la sağlayabilir** diyor Allahu Teala.

Bazen seni bir yerlerde hiç kimse fark etmiyor olabilir. Bu seni incitebilir. Allah diyor ki: **"Ben seni fark ediyorsam sen izzetli olansın."** Bir sahabe vardı, kimse tanımayan sahabelerin içinde. O ölüyor ama insanlar fark etmiyor. Peygamber Efendimiz aleyhisselatu vesselam soruyor o nerede, diye. Çünkü Allahu Teala ona bildiriyor. Onu bulun. O vefat etti. **O cennetliklerdendi, Allah için izzetli biriydi.** Allah diyor ki; "O benim kıymetli bir kulum onu sen yıkayıp kefenleyeceksin." Allah Rasulu aleyhisselatu vesselam bundan sonra o kulu hep hayırla anıyor. **Yokluğu fark edilmeyen birisiydi ama Allah diyor ki ben fark ettim. Ve ben senin onunla ilgilenmeni istiyorum. Bakın şimdi de biz onu anıyoruz. Allah birisine izzet kazandırdığında asırlar sonrasında yine bir sofrada hatırlatıyor. Ama Allah'ın izzet kazandırmadıkları geçen sofralarda yüksek yüksek ağırlandıkça bugün kimse hatırlanmıyor.**

O yüzden Allah'ın izzet kazandırması çok kıymetli. Eğer Allah izzet kazandırdıysa ama bugün senin suratına kimse bakmıyorsa, sen Allah'ın tarafındasın artık merak etme. Ama sen insanlar içinde izzetli sayılmak için Allah'ın kurallarını çiğneyebiliyorsan izzetsiz bir insansın. İnsanlar istediği kadar sana izzet duysun Allah katında izzetsiz bir insansın. El Aziz hem otorite hem izzet sahibi. Tenzili bana El Aziz olan Allah indiriyor.

Er-Rahim esmasında bize Peygamber Efendimiz aleyhisselatu vesselamı hatırlatıyor Allahu Teala. O çok merhametli bir Nebi. Sıratı müstakimi doğru yolu, vahyi, etkileyici bir biçimde alabilmem için **hem mesajın doğru olması hem de elçinin doğru ve merhametli olması lazım.** Allahu Teala'nın bu güne kadar gönderdiği bütün kutsal kitaplarda, vahiylerde, ayetlerde hükümler var. Ve onları getiren peygamberler hep merhamet üzereler. Allah emirlerini merhametle yoğurarak kullarına ulaştırıyor. **Dolayısıyla biz birine bir hüküm bildireceksek kendi kalbimize de önce merhametle bildirmemiz gerekiyor. Ama bu merhamet bana taviz verme hakkını vermiyor. Merhametle tavizi aynı yere koymayın. Merhamet başka bir şey, taviz başka bir şeydir.**

Sadakallahul Azim.

Allahümme Salli Ala Seyyidina Muhammed.

*Hakim olan Kur'an ifadesini aşağıda kısaca yeniden vermek istiyorum:

1- Kur'an ilim doludur. İlim ise ancak farkında olanlar tarafından takdir edilir. İlime minnettar hissetmek için kendisiyle bir bağlantı bulmak ister insan. Kur'an'daki ayeti kerimeler ise hayatımızın her bir dönemine dair bilgiler taşır. Bizi ilgilendirir, bu kitabın ilmi bize çözümler sunar. Tamamen ihtiyacımız olanı verir.

2- Kur'an hükmeder, hüküm verir. İnsan gelişirken yargıları da sürekli değişir. Kur'an ise her döneme aynı cümleler ile seslenir, zamansız bir kitaptır, hükümleri sabittir. Dönemlere göre değişmez. Kur'an konuştuğu zaman çekinmez, hükmünü söyler, gelen tepkileri umursamaz. Otorite sahibidir, çekinmeden hükümlerini tekrar eder, hatırlatır.

3-Kur'an muhkemdir. Bütün unsurları birbirine mükemmel şekilde örüntülü ve bağlantılıdır. Kuvvetli bir örgüye, sisteme sahiptir, ihkamdır. Kur'an'ın buyrukları ile peygamberimizin söz ve davranışları da birbiriyle uyum içindedir.

Hüküm veriyor, çok sıkı örülmüş, hiçbir hata yok, ilmi bütün âlemleri kapsar. Bunca ilim bir beşere ait olamaz. Uydurulmuş olamaz. Bir insan bunu ömrünü de verse sağlayamaz. Öyle cümleler ki zamansız olsun ve her nesil için hayat programı oluştursun. Ancak Allah'ın kitabı sağlar bunu. Öyleyse "Oku!"

